

Obisk pri prijateljih

Srečanje z vrstniki v Makedoniji

Končno je bila ura dve popoldne — jaz pa z mislimi že v Ohridu. Vožnja s spalnikom je bila dolga in ponoči smo opazovali razsvetljeno beograjsko železniško postajo. Zjutraj smo prispeli na eno najmodernejših postaj v Evropi — v Skopje. Tam nas je že čakal in pozdravil predstavnik iz pobratenih Kavadarcev. Spotoma smo v Titovem Velesu videli tovarno za taljenje svinca, kasneje pa še tovarno niklja Feni. Rudo v tovarno spuščajo po ceveh, ki so po zraku speljane skozi pokrajino.

Prispeli smo. Kavadarci! Za prijeten prvi vtis so poskrbeli trije mladinci, ki so nas pozdravili z nageljni. Namestili smo se v hotelu. Še isto popoldne smo videli kombinat Tikveš in spomenik padlim borcem.

S svojimi vrstniki iz Kavadarcev smo naslednji dan nadaljevali pot na Ohrid. Zgodovinsko mesto Kruševo — na višini 1300 metrov najvišje mesto na Balkanu — je na nas napravilo močan vtis. Pozornost je pritegnil mogočen spomenik revoluciji. Pet kot mozaik zasteklenih oken je obrnjenih proti soncu. Le-ta jih preslika na steno in tla in ustvari podobo edinstvene perzijske preproge. Vsaka arhitektova zamisel tukaj pomeni zgodovino.

V mladinskem počitniškem domu Sutjeska v bližini Ohrida smo se nekaj dni prilagajali življenju v velikem kolektivu. Dopoldanski čas je bil razen kopanju namenjen raznim krožkom in interesnim dejavnostim, popoldne pa smo počivali in se kopali. Ob večerih smo organizirali zabavne prireditve in se ob glasbi tudi zavrteli.

Obiskali smo Ohrid. Občudovali smo na poseben način zgrajene hiše, na griču pa razvaline Samuelove trdnjave. Cerkev sv. Klimenta je zelo znana po freskah. Trgovine z biseri so pritegovale našo pozornost. Za popoldanski sprehod smo izbrali hrib sv. Štefana v neposredni bližini doma. Tam stoji tudi cerkva iz 14. stoletja in grob nekega ilindenca. Obisk sv. Nauma smo načrtovali za 21. julij. Spotoma smo se seznanili z graničarji, z njimi malce poklepetali, predsedniki pionirskih čet smo lahko

zlezli tudi v opazovalni stolp. Z najjužnejšega dela naše domovine se že vidi albanska meja. Na večer pred dnevom vstaje slovenskega naroda smo pripravili proslavo. Zbor je predstavljala Jugoslavijo v malem, saj so peli Skopjanci, Kavadarčani, pionirji in mladinci iz Gornjega Milanovca in Titovega Velesa in mi — Slovenci. Za začetek je odmevala pesem Hej brigade! Ob zaključku proslave so nam organizatorji letovanja iz Kavadarcev poklonili spominsko darilo.

Prevozno sredstvo zadnjega izleta je bila ladja, cilj pa Struga. Zelo zanimiv je naravoslovni muzej; ogromna zbirka metuljev, žuželk, ptic in posebnost: telček z dvema glavama. Zadnji dan letovanja smo do konca odigrali še turnirje v šahu, namiznem tenisu in malem nogometu. Še zadnjič raportiram, podelijo diplome, potem pa poslovilni ples.

Nepozabni so spomini na letovanje na Ohridu, na srečanje z vrstniki v Kavadarcih, na mlade prijatelje iz Makedonije. Seznanili smo se z novimi predeli Jugoslavije, z naravnimi lepotami, z zgodovinskimi in kulturnimi znamenitostmi; modro nebo, jezero, zelena drevesa in dom Sutjeska, igrišče in krasha obala — vse to mi bo ostalo živo v spominu. V srcu pa misel na nove prijatelje z jugovzhodnega dela Jugoslavije.

Hvala tov. Kranjčevi in tov. Ajdiču — vzgojiteljema, ki sta nas na letovanju skrbno spremljala in nam stala ob strani.

Romana Cerc,
Medvode

Postali smo prijatelji z italijanskimi otroki

V zgodnjih jutranjih urah, ki so obetale soparno vožnjo proti Pinarelli v Italijo, smo se pred občinsko stavbo v Šiški poslovili od svojih najbližjih. Bilo nas je dvajset — deklet in fantov, učencev višjih razredov osnovnih šol v občini. Spremljali sta nas dve vzgojiteljici — tovarišica Katja in Magda, ki sta pred odhodom starše še obveščali, naj se po informacije o tem, kako smo potovali in kdaj prispeli na cilj, pa tudi sicer obračajo na organizatorja letovanja, na občinsko Zvezo prijateljev mladine. Zagotavljali sta jim, da bosta v nadaljnjih štirinajstih dneh, kolikor bo letovanje trajalo, skrbeli za nas.

Potovali smo z avtobusom, last organizatorja izmenjave otrok na letovanju iz Parme, iz mesta, s katerim je Ljubljana pobratena. Z istim avtobusom so se namreč dan prej pripeljali otroci in vzgojitelji iz Parme na letovanje v Poreč, v počitniški dom v Špadičih, last občine Ljubljana-Šiška, kjer so preživeli 14 dni s svojimi vrstniki iz Šiške, iz Avstrije in otroki naših zdomcev iz Nemčije. Nekateri smo se med seboj poznali že prej, z drugimi pa smo začeli sklepati prijateljske vezi na poti med vožnjo. Ko smo zgodaj popoldne dospeli do našega novega domovanja, smo bili že kot ena družina.

V počitniškem domu v Pinarelli, last občine iz Parme, smo bivali skupaj z italijanskimi otroki. Prvi dan smo se gledali nekoliko bolj od daleč, toda že naslednje dni smo se sprostili eni kot drugi in se zblížali. Prav zabavno je bilo, ko smo se med seboj spoznavali. Večji uspeh je imel tisti, ki je imel več fantazije in mu je šla pantomima bolje od rok. Isabela, deklica iz Parme, se je še posebej trudila, da bi nas naučila italijanskega jezika. Obratno smo se mi trudili, da bi imeli čim več uspeha pri učenju sloven-

skih besed italijanske otroke. V smehu in igri so nam tako minevali dnevi.

Nedaleč od doma je čudovita plaža, ki se nadaljuje v obe smeri v nedogled. Sam pesek! Brezštevilni raznobarni sončniki, ležalniki, hoteli... Na sami plaži ni zelenja, toda nekaj deset metrov od morja je gost gaj zelenih pinj, kjer smo si lahko poiskali senco. Z italijanskimi otroki iz Parme smo imeli svojo plažo, prav tako je bila zagotovljena plaža, na katero drugi turisti niso smeli, otrokom iz drugih italijanskih mest. Ob obali, kjer smo se organizirano kopali otroci, niso smeli pristajati čolni. Za varnost je bilo tako vsekakor preskrbljeno. Voda je bila kar preveč topla — no, morje pa tudi umazano.

Dolgčas nam ni bilo. Zvečer smo hodili na sprehode. Ker je na območju Pinarelle še veliko mladinskih počitniških domov mest iz raznih krajev Italije, so se ob večernih urah ulice napolnile s skupinami otrok, ki so se počasi pomikali iz ulice v ulico. Našo pozornost so pritegovale tudi izložbe v trgovinah, saj so bile posebno skrbno urejene, ker je bilo turistov veliko. Nakup skromnih spominkov smo si lahko privoščili tudi mi.

Naše letovanje je popestril še izlet v republiko San Marino. Lega te države napravi na obiskovalca res močan vtis!

Na predvečer odhoda iz Italije smo se od svojih vrstnikov v domu — ki so postali sedaj že naši dobri prijatelji, poslovili s kratkim kulturnim programom in želeli smo, da bi se še kdaj srečali, še kdaj videli in si obljubili, da si bomo dopisovali. V medsebojnih pogovorih smo ugotavljali, da smo preživeli štirinajst dni prelepo in da bi se radi še kdaj vrnili.

Janja in Mojca

Osnovna šola Milana
Mravljeta v Dravljah

Pokroviteljstvo Iskre Avtomatika

Učenci Osnovne šole Milana Mravljeta so v okviru recitacijsko-dramskega krožka DPM Dravlje že pred več leti večkrat obiskali s svojimi programi delavce DO Iskra Avtomatika, ki deluje na območju iste krajevne skupnosti. Konec 1982 pa je tudi posebna delegacija KS Dravlje obiskala to delovno organizacijo in med drugim izrazila željo po stalnem tesnejšem sodelovanju.

Ob podpori konference OOSZ te delovne organizacije je njen delavski svet sklenil, da prevzame funkcijo pokrovitelja nad osnovno šolo Milana Mravljeta v krajevni skupnosti Dravlje. Aktivnosti v okviru teh pokroviteljskih nalog so določene v letnem planu DSSZ DO Iskra Avtomatika, organizacijsko in tehnično pa jih bo uresničevalo Področje za kadrovske zadeve te delovne organizacije in sicer ob pomoči mentorjev, instruktorjev in drugih strokovnih delavcev v DO.

POGLAVITNE MENTORSKE NALOGE

Najpomembnejše naloge pokrovitelja so bile analizirane v razgovoru s predstavniki osnovne šole, v tekočem letnem planu so pa opredeljene predvsem s svetovanjem učencem pri izbiri nadaljnjega šolanja za razne poklice in sicer predvsem elektro in kovinske usmeritve. Razen tega bo tu tudi strokovna pomoč mentorjev in instruktorjev iz te delovne organizacije pri vodenju tehničnih krožkov na šoli. Nadalje bo pokrovitelj v šoli opremil tehnične laboratorije in sicer predvsem z materiali iz svoje tovarniške proizvodnje. Učencem OŠ Milana Mravljeta bo ta DO nudila tudi razne možnosti glede proizvodnje, predvsem v opravljanju krajših oblik proizvodnega dela za učence zaključnih razredov te šole. Najboljši učenci bodo prejeli tudi štipendije za nadaljnje šolanje v usmeritvah, ki jih narekujejo dejavnosti delovne organizacije Iskra Avtomatika.

Učenci osnovne šole Milana Mravljeta pa bodo sodelovali s to delovno organizacijo predvsem s svojimi nastopi ob raznih državnih in delavskih praznikih in še ob raznih drugih priložnostih.

Uspehi tega sodelovanja so seveda odvisni od zavzetih prizadevanj obeh strani v smeri iskanja še raznih novih oblik in vsebin povezovanja združenega dela z mladim rodом, kar bo nedvomno najboljša nalozba v delovno vzgojo mladih in za prihodnje kadrovanje novih, kvalitetnih strokovnjakov.

Šgl.